

โอกาสที่ขาดหาย ผันสลายของ [เด็กชายขอบ]

นำเสนอเมื่อ : 8 ต.ค. 2562

เมื่อพูดถึงปัญหา “คนชายขอบ” คนส่วนใหญ่เข้าใจดีว่าเป็นคนกลุ่มหนึ่งที่ขาดโอกาสหรือเข้าไม่ถึงสิทธิต่างๆ จนเกิดความเหลื่อมล้ำทางสังคม แต่หลายคนอาจยังไม่รู้ว่ากลุ่มเยาวชนในสังคมชายขอบ ไม่เพียงแต่ขาดสิทธิต่างๆ เท่านั้น หากยังมีปัญหาชีวิตมากมาย ทั้งเด็กที่ถูกรวมเพศในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ กลุ่มผู้ติดเชื้อเอชไอวี เด็กที่หลุดจากระบบการศึกษา และเด็กที่ตั้งท้องก่อนวัยอันควร

ด้วยปัญหาเหล่านี้นำมาสู่การจัดงาน ThaiHealth Youth Solutions ครั้งที่ 1 ตอน “พลังของเด็กชายขอบ” โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) เป็นเจ้าภาพจัดขึ้นเมื่อเร็วๆ นี้ เพื่อเปิดพื้นที่สื่อสารให้คนรุ่นใหม่ได้มีโอกาสพบปะ พูดคุย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น สะท้อนปัญหา ส่งเสียงไปยังสาธารณะ ผ่านเวทีเสวนาหัวข้อ “ผันใหญ่..ไปด้วยกัน” โดยเลือกจากกลุ่มเยาวชนชายขอบที่มีการทำงานต่อเนื่อง 6 กลุ่ม เพื่อสร้างความร่วมมือให้เกิดการผลักดันนโยบายใหม่ๆ สู่การยกระดับคุณภาพชีวิตกลุ่มเยาวชนเปราะบางในอนาคต

ดร.สุปรีตา อุดุลยานนท์ ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) กล่าวว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนชายขอบ มีภาวะเปราะบาง ทั้งทางสถานะสังคม และเศรษฐกิจ มีโอกาสที่จะเผชิญปัญหาต่างๆ ที่ส่งผลต่อสุขภาวะได้มากกว่าเด็กที่มีความพร้อม สสส. เห็นว่า เยาวชนชายขอบของสังคมเป็นกลุ่มที่มีศักยภาพซ่อนอยู่ในตัว มีความเข้มแข็งอยู่ภายใน เพียงแต่ต้องให้โอกาส

และช่วยกันสนับสนุนเสริมสร้างพลังบวกให้พวกเขาได้ลงมือทำ และแสดงศักยภาพออกมาอย่างเต็มที่

ทว่า เสียงสะท้อนจากเด็กชายขอบเวทีนี้ มีเรื่องราวปัญหามากมายถูกซ่อนเร้น ที่พวกเขาต้องการสื่อให้สังคมรับรู้ เพื่อขอโอกาสและพลังบวก เต็มเต็มความสุขที่ขาดหายของเด็กชายขอบ

พัตลี โตะเดร์ ตัวแทนจากกลุ่มลูกเหริยง เปิดใจว่า ตนเป็นเยาวชนในพื้นที่ 3 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็นเด็กกำพร้าและมีพฤติกรรมรักเพศเดียวกัน หรือบุคคลที่มีความหลากหลายทางเพศ ช่วงที่เรียนอยู่ชั้นระดับมัธยมในโรงเรียนแห่งหนึ่งจังหวัดยะลา ถูกครูทำโทษด้วยการโกนหัวแล้วให้วิ่งรอบสนามโรงเรียน ทุกคนมองเห็นตนเป็นสิ่งแปลกประหลาด เป็นคนบาป ทำให้ตนรู้สึกท้อใจสังคมอย่างมากที่ไม่ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็น

“ทุกวันนี้เด็กและเยาวชนในพื้นที่ชายแดนใต้ก็ขาดโอกาสอยู่แล้ว ยังต้องมาเผชิญหน้ากับสังคมที่ปิดกั้นการยอมรับเพศสภาพอันหลากหลาย จึงอยากให้กระทรวงศึกษาธิการเข้ามาปกป้องและคุ้มครองสิทธิคนกลุ่มนี้ เพราะถูกทำร้ายทั้งทางร่างกายและจิตใจ” สิ่งที พัตลี ต้องการจากภาครัฐ

เช่นเดียวกับเยาวชนกลุ่มรักษ์ไทยเพาเวอร์ทีน ซึ่งทำงานกับเด็กเยาวชนที่ติดเชื่อ เอชไอวี โดย พิมพ์พิศา จินดาอินทร อายุ 22 ปี สะท้อนปัญหาตลอดการทำงานในระยะเวลา 5 ปีที่ผ่านมา ได้พบเด็กติดเชื่อเอชไอวีที่ไม่ยอมไปรับยาต้าน สาเหตุผลพบว่า ไม่ได้อยากตาย แต่เกิดอาการเบื่อยาที่กินมาตั้งแต่เด็ก แกรมยังถูกสังคมตีตรา หรือถูกเลือกปฏิบัติ จึงไม่มั่นใจที่จะไปรับยามากิน รวมทั้งเกิดความระแวงว่าจะมีคนแอบมองแล้วประณาม และไม่มีเป้าหมายในการใช้ชีวิต

“เด็กเหล่านี้ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่แท้ๆ อาจพึ่งพาญาติ หรืออาศัยอยู่ในสถานสงเคราะห์ เป็นประเด็นปัญหาที่ทับซ้อนกันอยู่ ซึ่งกลุ่มรักษ์ไทยเพาเวอร์ทีน จะทำงานติดตามเพื่อนที่ออกจากกระบวนการรักษาหรือหยุดยา โดยดึงให้เข้ามาทำกิจกรรมกลุ่ม เน้นการสร้างเสริมกำลังใจเพื่อให้รู้ว่าสังคมยังมีพื้นที่ปลอดภัย ขณะเดียวกันก็ทำงานกับครูและเด็กเพื่อเสริมความมั่นใจ” พิมพ์พิศา กล่าว

และอีกปัญหาหนึ่งที่พบในกลุ่มเยาวชนพื้นที่ชายแดนภาคใต้ก็คือ การออกจากระบบการศึกษาที่กำหนด ซึ่ง มูฮามมัด อูมะ ตัวแทนกลุ่มพิราบขาว สะท้อนเกี่ยวกับเรื่องนี้จากการทำงานร่วมกับเยาวชนที่ออกจากโรงเรียนว่า เด็กบางคนมีพฤติกรรมเกเร คนทั่วไปอาจมองเป็นปัญหาสังคม แต่ทางกลุ่มเห็นว่า เขามีความกล้าและเด็ดเดี่ยว ซึ่งมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้และฝึกฝนศิลปะการต่อสู้ที่เรียกว่า “ปันจักสีลัด” สิ่งนี้จะเป็นการสร้างความภูมิใจให้แกชีวิตของเขาได้

ด้านตัวแทนจากกลุ่มสหทัยมูลนิธิ รัตนา เจ๊ะมะหมัด คุณแม่วัยใส อายุ 20 ปี ถ่ายทอดประสบการณ์ให้ฟังว่า ช่วงตั้งท้องต้องเผชิญกับคำดูถูกเหยียดหยามต่างๆ นานา ซึ่งได้สหทัยมูลนิธิให้คำแนะนำเรื่องการวางแผนอนาคต ทั้งเรื่องการเรียน ครอบครั้ว การเงิน การเลี้ยงลูก ทำให้รู้สึกว่าคุณเองมีความเข้มแข็งมากขึ้น ซึ่งยังมีพ่อแม่ผู้รุ่นที่เขากลุ่มแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันแต่ละคนจะต้องเผชิญปัญหาเดียวกัน คือ สังคมไม่ให้โอกาส และพ่อแม่รับไม่ได้

ไม่ต่างจาก ณัฐพงษ์ ราหุรักษ์ อายุ 22 ปี ตัวแทนเยาวชนจากกลุ่มมูลนิธิภูมิพลังชุมชนไทย ที่เล่าว่าตนเองเคยต้องคดี แม่จะออกมาจากสถานพินิจแล้ว แต่ยังคงเผชิญกับสายตาของคนสังคมที่ตีตรา

เรื่องเล่าของตัวแทนกลุ่มเยาวชนที่สังคมอาจหลงลืมไป บางคนพลาดไป แต่อยากเป็น คนดี คนดีในที่นี้ คือ การเข้าไปช่วยเหลือคนที่กำลังเผชิญปัญหา เพียงขอโอกาส และเต็มเต็มกำลังใจที่ขาดหาย ให้เด็กชายขอบมีที่ยืน และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมอย่างมีความสุข